

GOSPA

DVOUMĚSÍČNÍK O DĚNÍ V MEDJUGORJE

2/2026

březen - duben 2026

*“V pokoře se modlete
za mír a pracujte
na usmíření mezi lidmi,
aby každému člověku
bylo dobře na zemi.”*

Z POSELSTVÍ PANNY MARIE
25. 3. 2026

WWW.CENTRUM-MEDJUGORJE.CZ

OBSAH

03

ÚVODNÍ SLOVO

04

**JAKOV ČOLO:
OTEVŘETE SVÁ SRDCE MARIÍ**

08

**FRA SLAVKO BARBARIĆ:
OTCOVSTVÍ A MATEŘSTVÍ - DAR VE
SLUŽBĚ ŽIVOTU**

10

**GABRIELE AMORTH: STRUČNÉ
DĚJINY RŮŽENCE**

13

AKTUALITY Z MEDJUGORJE

14

**NEJNOVĚJŠÍ POSELSTVÍ
PANNY MARIE**

16

**INFORMACE
Z CENTRA MEDJUGORJE**

17

**FRA DANKO PERUTINA:
SLYŠ, ČLOVĚČE**

20

**FRA SLAVKO BARBARIĆ:
KŘÍŽ A UTRPENÍ**

ÚVODNÍ SLOVO

*“Drahé děti, nikdy nezapomeňte, jak veliká je Boží láska.
Skrze tu lásku jsem i já s vámi. Nezapomeňte, jak veliké je Jeho milosrdenství.
Skrze to milosrdenství vám já ukazuji cestu k pravému štěstí a dokonalému míru.
To je cesta k mému Synu...”*

z poselství 18. 3. 2026 pro vizionářku Mirjanu

Dne 18. března prožívala Mirjana svůj velký den, na který čekala celý rok. Opět spatřila Tu, kterou nám dává Boží Láska a Boží Milosrdenství. Ty největší Boží vlastnosti nám dávají Pannu Marii jako navigaci ke konečnému cíli.

Není to jen nějaký kousek cesty, který nám Panna Maria ukazuje. Ona nám ukazuje cestu až k úplnému cíli - ke svému Synu. A ujišťuje, že pokud přijmeme tuto cestu, nemusíme se bát.

Myslím, že na navigaci na cestách si rychle zvykne každý řidič. Nikdo nechce bloudit, zbytečně jezdit kilometry navíc, ztrácet se na cestách, muset se vracet, natrefit na překážky, které zbrzdí nebo na delší čas zastaví, nebo dokonce nedojet do cíle. Na silnicích se pro nás stává navigace nepostradatelnou. V životě nám ale navigace dělá problémy. Vzdát se falešného štěstí, falešné naděje, falešného lesku - to není tak jednoduché. Nejsložitější je právě rozlišení - že právě tahle cesta je ta falešná. Panno Maria, vyprošuj nám Ducha svatého, ať ve svém životě jdeme po těch "správných" cestách rovnou do cíle...

Světлана Němčáková

**ČLENKA
CENTRA MEDJUGORJE, Z.S.**

JAKOV ČOLO:

OTEVŘETE SVÁ SRDCE MARIÍ

SVĚDECTVÍ VIZIONÁŘE

Ať je vždy pochválený Ježíš a Panna Maria!

Chtěl bych vám tady vyprávět o prvních zjeveních. Je to dlouhá cesta a dlouhý příběh, ale povím vám o tom, co jsem možná v těch prvních dnech zažíval nejintenzivněji a nejkrásněji. Pamatuji si, že před zjeveními jsem žil jako normální desetileté dítě - jako

každé jiné dítě, které žilo zde v Medjugorji. Nežil jsem nějakou velkou vírou. Myslím si, že desetileté dítě nemůže mít velkou víru. Chceš dělat to, co tě učí tvoji rodiče: abys byl dobrý, aby ses modlil, abys chodil na mši svatou... Pamatuji si, jak jsem se každý večer modlil s rodinou, se svojí matkou. Nevěděl jsem, že Panna Maria se může zjevit tu na zemi. Věděl jsem, že Panna Maria je v nebi, že Bůh je v nebi, že se musím k nim modlit. Ale Bůh tak chtěl, Bůh si vybral mě a dalších pět. Nevím proč. Myslím si, že jsem člověk jako každý jiný člověk a že je mnoho lepších lidí, jako jsem já. Ale Bůh něco chtěl. A jestli je to Boží plán, ty jednoduše nemůžeš Bohu říci NE.

“ *Pamatuji si, když jsem si poprvé klekl před Pannou Marií, tehdy jsem si silně uvědomil, že vidím nejkrásnější ženu na světě.* ”

Pamatuji si ten den, kdy jsme se ocitli pod vrchem zjevení a kdy jsem poprvé viděl na kopci ženu, která nás rukou zvala, abychom šli na kopec. Tehdy se v nás spojily všechny emoce, ale byl v tom i velký strach. Pocítil jsem však v tu chvíli ve svém srdci velkou touhu, abych tu ženu poznal. A ta touha překonala strach, a tak jsme šli na kopec. A stalo se mi tam něco zvláštního. Pamatuji si, když jsem si poprvé klekl před Pannou Marií, tehdy jsem si silně uvědomil, že vidím nejkrásnější ženu na světě. Když jsem se podíval do těch nádherných očí - kolik lásky, kolik pokoje jsem v těch očích viděl. Ale zároveň ten pokoj a tu lásku jsem prožíval ve svém srdci. Poutníci se mě často ptají, jak krásná je Panna Maria. Pro mě je krása Panny Marie přímo v jejích očích. Když vidíš Pannu Marii a to, co přináší, v tu chvíli to prožíváš ve svém srdci. Tehdy nastal ten můj rozhodující okamžik, kdy jsem skutečně Pannu Marii cítil ve svém srdci jako svoji Matku a kdy jsem se do ní jako do své matky zamiloval. A tak začala moje každodenní zjevení. Mohu říci, že jsem velmi šťastný, že jsem měl to velké privilegium, že jsem mohl prožít své dětství s Pannou Marií, protože od desíti roků jako malé dítě mít každodenní zjevení sedmnáct roků, to je dlouhé období. A tím obdobím procházíš pomalu, učíš se mnohé věci, přibližuješ se stále více k víře a přijdeš k jednomu cíli, kvůli kterému Pannu Maria přichází sem do Medjugorje, a tím cílem je Ježíš Kristus.

Já mám možná takový specifický vztah s Pannou Marií – a říkám to v uvozovkách. Lidé často říkají: „Kde je ten Bůh, proč mi nepomůže?“ Zvlášť v těžkých chvílích. Ale On je stále s námi. Já vám mohu říci svůj příklad, jak jsem prožil svůj život s Pannou Marií. Pochopil jsem, jak nás Bůh na všechno připravuje. Že Bůh je vždy s tebou, On na tebe nikdy nezapomíná. Já jsem o několik roků později ztratil svoji matku a za rok potom jsem ztratil i svého otce. Ale já jsem před tím přijal Pannu Marii jako svoji Matku a Boha jsem přijal za svého Otce. Tak jsem vždy věděl, že Panna Maria je tu se mnou. Dokonce i v těch nejtěžších chvílích. Všichni jsme lidé, všichni jsme někdy moc smutní a trápíme se kvůli svým nejbližším. A někdy když pláčeš, když je ti těžko, máš pocit, jakoby ti Panna Maria utírala slzy z tváře, pocítíš Boží ruku na svém rameni, která ti říká: „Nejsi sám, Já jsem s tebou“.

A pamatuji si, co pro mě bylo nejtěžší - možná to byl nejsmutnější den mého života - když Panna Maria mi řekla, že už nepřijde a že budu mít zjevení jen jednou za rok. Tehdy jsem se ptal sám sebe: „Co jsem udělal za chybu, co jsem naopak neudělal, že Panna Maria už ke mně nepřijde?“. Avšak Panna Maria nás učí, co tolikrát v Medjugorji zopakovala: „Modlete se a dostanete všechny odpovědi“. Díky modlitbě jsem si pak uvědomil, že není důležité vidět Pannu Marii našima pozemskými očima. Důležité je dívat se na Pannu Marii očima svého srdce a mít vždy Pannu Marii i Ježíše ve svém srdci.

Je zvláštní, že když začíná zjevení Panny Marie, je to jakoby přede mnou procházel film ze všech těch sedmnácti roků, které jsem s Pannou Marií tak intenzivně prožil. Je to, jako bych viděl všechny ty chvíle, které jsem s Ní strávil, všechna ta poselství, která mi dala... Když se podívám na Pannu Marii a její krásu, dodá mi to velkou sílu kráčet vpřed a bojovat v tomto životě. Protože všichni víme, že v tomto životě neexistuje nic bez boje, vždy musíme bojovat. Co je pro mě na tom nyní to nejtěžší, že po zjevení - a právě na Vánoce - musím přijmout, že celý rok musím zůstat na tomto světě, žít v tomto světě a pokračovat na této naší pozemské cestě.

„Mariiny ruce“ jsou ovocem Medjugorje, jsou ovocem díkůvzdání Pánovi za vše, co mi dal, díkůvzdáním za všechny dary. Víím, že nejlehčí je svědčit slovy. Nejlehčí je jít a povídat. Ale já věřím, že skutečnou víru musíme ukázat i skutky, protože naše víra bez skutků není víra. Abych Pánovi ještě víc poděkoval za všechny dary, které mi dal, bylo založené toto sdružení „Mariiny ruce“. Díky Bohu, že stále je dost lidí, kteří chtějí pomoci těm, kteří to nejvíc potřebují - pomoci chudobným. Když řekneme slovo chudobný, my lidé vždy myslíme na materiální věci, tak jsme vedení, takoví jsme lidé.

Ale věřím, že co je každému chudobnému člověku nejpotřebnější – první věc, kterou mu musíš dát, je láska k němu. Aby se cítil milovaný, aby věděl, že na vše není sám, že se o něho někdo stará, že je pro někoho důležitý. A potom přicházejí na řadu ty další druhy pomoci. Díky Bohu, nyní se staráme o 600 rodin. Pomáháme ve všem, nic neodmítáme. Nezakládáme si na jedné věci, ale jsme tu pro všechno. Ve sdružení pracuje asi šedesát dobrovolníků. Vždy jim říkám: „Musíme jim nejprve ukázat, že jsme s nimi, že jsme nablízku, že je milujeme, teprve potom jim můžeme pomáhat dalším způsobem. Věřím, že nás nic nestojí to jedno obětí, jeden úsměv, jedno vroucí slovo nebo jedna modlitba. Pro ně to někdy znamená víc, než když jim dáme materiální věci.“

“ ***A tak otevřeme srdce Panně Marii. Otevřeme Ježíšovi, aby Ježíš přebýval v našich životech.***

I když nejste nyní v této chvíli v Medjugorji, i přesto jste tu s námi, protože to, co vždy spojuje poutníky a nás všechny lidi, kteří zde v Medjugorji žijeme, je modlitba. Proto bych vás všechny pozval – i když jste daleko – otevřete svá srdce Panně Marii. Nám tu Panna Maria tolikrát ve svých poselstvích zopakovala: „Drahé děti, stačí, abyste otevřely svá srdce, a já udělám ostatní.“ A tak otevřeme srdce Panně Marii. Otevřeme Ježíšovi, aby Ježíš přebýval v našich životech. Aby Ježíš vládl v našich životech. Abychom mohli svobodně říci ve svých životech „Ano“ Pánu Ježíši i Panně Marii. A chtěl bych skončit jedním krásným poselstvím Panny Marie, které nám ukazuje tu nesmírnou mateřskou lásku: „Drahé děti, kdybyste věděly, jak velmi vás miluji, plakaly byste radostí“. Takže položme si otázku, jestli jsme někdy skutečně plakali radostí z té neskutečné lásky, kterou má k nám Bůh a Panna Maria.

Přepis videonahrávky: https://www.youtube.com/watch?v=Tby_MN_hBco

FRA SLAVKO BARBARIĆ:

OTCOVSTVÍ A MATEŘSTVÍ - DAR VE SLUŽBĚ ŽIVOTU

FRA SLAVKO BARBARIĆ
A SESTRA ELVÍRA PETROZZI

Otec i matka si musí být vědomi svého otcovského a mateřského = rodičovského poslání, tohoto velikého daru. Bůh jim dává tento dar – charisma. Musí je zajímat rodina, společenství, dítě. To si musí naplánovat a myslet na to víc, než na zaměstnání, na peníze... Dnes jsou rodiny v nebezpečí, protože příliš napřimují pozornost dítěte na školu, sport, hudbu. Příliš se starají, aby se dítě stalo něčím, a velmi často pak svůj idol ukazují světu jako svoje dítě – svoje dílo – ale pro svoji slávu. To je krádež, to je nespravedlivé, mít dítě pro svoji slávu. Kdo tak dělá, je velmi nespravedlivý vůči dětskému tvorovi. To je zvláště nebezpečný druh bezbožnosti, když se nesnažíme pochopit, co chce Bůh od dítěte, ale sledujeme jen svoji vůli a své plány a představy. Proto by bylo ideální, aby se Boží a rodičovská vůle celkem sjednotily, aby dar rodičovství sloužil rozvoji toho, co Bůh vložil do srdce dítěte.

V komunitě Cenacolo máme mladé, kteří ve sportu získávali první místa a ceny, stávali se mistry, ale brali drogy. V jednom okamžiku totiž pochopili, že jejich vítězství, která dosahovali s mnohými trápeními a námahou, byli jen pro slávu rodičů, protože je nutili, aby už jako malí vyhrávali, byli první. To je násilí na dítěti, to je vykořisťování, dítě se stává nástrojem rodičů.

Nedávno jsem se potkala s jedním chlapcem. Vyběhl mi naproti a hlásil: „Včera jsem měl devět roků!“ Ptala jsem se ho, co mu dali jeho rodiče. Ihned se mi pochlubil: „Otec si vzal dovolenou, nešel do práce, procházeli jsme se, šli jsme na ryby.“

GABRIELE AMORTH:

STRUČNÉ DĚJINY RŮŽENCE

Všechno začalo v klášterech. V nich se odedávna recitovalo sto padesát Davidových žalmů. Nicméně pro některé mnichy, stejně jako pro lidi, kteří do klášterů docházeli, nebylo snadné naučit se zpaměti všechny žalmy; mnozí neuměli číst ani psát. A tak kolem roku 850 jeden mnich irského původu navrhl recitovat místo žalmů sto padesát Otčenášů. A tak se dělo. Věřící a mniši se řídili radou irského řeholníka a začali různými způsoby jednotlivé modlitby počítat. Někdo začal používat sto padesát kamínků, jiný provázky a další zase uzlíky. Na křesťanském Východě takhle počítali invokace, tzv. „Ježíšovy modlitby“.

Přešly roky a z uzlíků či kamínků se stal růženec - šňůra s uzly či korálky. Ve 13. století cisterciáctí mniši navrhli novou formu modlitby, kterou také nazvali růženec, protože jim připomínala věnec mystických růží pro Matku Boží. Zaslouhou svatého Dominika pak bylo, že uvedl růženec více ve známost. V roce 1214 jako první představil růženec Panny Marie coby nástroj, který měl křesťanům pomáhat v boji proti herezím.

Ale to ještě nebyla zavedena biblická tajemství, jak je známe dnes. Různí teologové už delší dobu studovali sto padesát žalmů jakožto skrytá proroctví o Ježíšově životě. Od studia žalmů se tak dospělo k vypracování žaltářů našeho Pána Ježíše Krista a rovněž k chválám Panny Marie. A tak se během 13. století vyvinuly čtyři různé žaltáře: sto padesát Otčenášů, sto padesát andělských pozdravení, sto padesát chval Ježíše a sto padesát chval Panny Marie.

Kolem roku 1350 byla modlitba „Zdrávas, Maria“ doplněna do podoby, jak ji známe dnes. Zasluhu na tom má řád kartuziánů, který spojil andělské pozdravení s pozdravem Alžběty a na konec připojil „Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen“.

Ve 14. století pak cisterciáci, zejména ve francouzské oblasti Tréves, začali do růžence vkládat za jméno Ježíš dodatky, aby modlitba obsáhla celý Kristův život.

Kolem poloviny 14. století nastal další posun. Jeden kartuzián z Kolína, jmenoval se Heinrich Eger von Kalkar, zavedl, aby se před každým mariánským desátkem recitovala modlitba „Otče náš“. Tato praxe se rychle rozšířila po celé Evropě.

Na začátku 15. století - opět v kartouze v Tréves - zavedl Dominique Hélión růženec, v němž se za jméno Ježíš vkládalo padesát vět, které připomínaly jeho život. A podle vzoru Heinricha von Kalkara byly myšlenky rozděleny do skupin po deseti s jedním Otčenášem na začátku každé skupiny.

Mezi lety 1435 a 1445 sestavil Dominique pro vlámské kartuziánské bratry, kteří recitovali mariánský žaltář, sto padesát vět rozdělených do tří oddílů, jež odpovídaly evangeliu o Kristově dětství, o jeho veřejném působení a o jeho umučení a vzkříšení.

V roce 1470 dominikán Alain de la Roche na základě styků s kartuziány, od nichž se naučil modlit růženec, založil první Růžencové bratrstvo, čímž tuto formu modlitby rychle rozšířil. Růženec, do něhož se uprostřed Zdrávasů vkládaly podněty a myšlenky k rozjímání, se nazýval „nový“, zatímco růženec, který sestával čistě jen z opakovaných Zdrávasů, se nazýval „starý“. Kromě Alaina de la Roche se sluší připomenout sv. Petra z Verony, dominikána, jenž se zasloužil o šíření Růžencového bratrstva. Alain de la Roche omezil počet tajemství na patnáct a rozdělil je na radostná, bolestná a slavná. Až Jan Pavel II., velký apoštol růžence, zavedl „tajemství světla“ o Ježíšově veřejném působení. Učinil tak apoštolským listem Rosarium Virginis Mariae v roce 2002. Velkými šířiteli růžence ve světě byli dominikáni, kteří vytvářeli různá růžencová společenství. Kromě již zmíněného Růžencového bratrstva (1470) to bylo např. Bratrstvo ustavičného růžence, nazývané též „Modlitební stráž“. Bylo založené v roce 1630 otcem Timotejem de Ricci, který se snažil naplnit růžencem všechny denní i noční hodiny po

všechny dny v roce. Znamé je i Bratrstvo živého růžence, založené v roce 1826 dominikánskou terciářkou a propagátorkou misí jménem Pauline-Marie Jaricot. Středověké uspořádání růžence bylo s nástupem renesance postupně opouštěno. Konečnou podobu dostal růženec v roce 1521, a to díky dominikánovi Albertu di Castellovi.

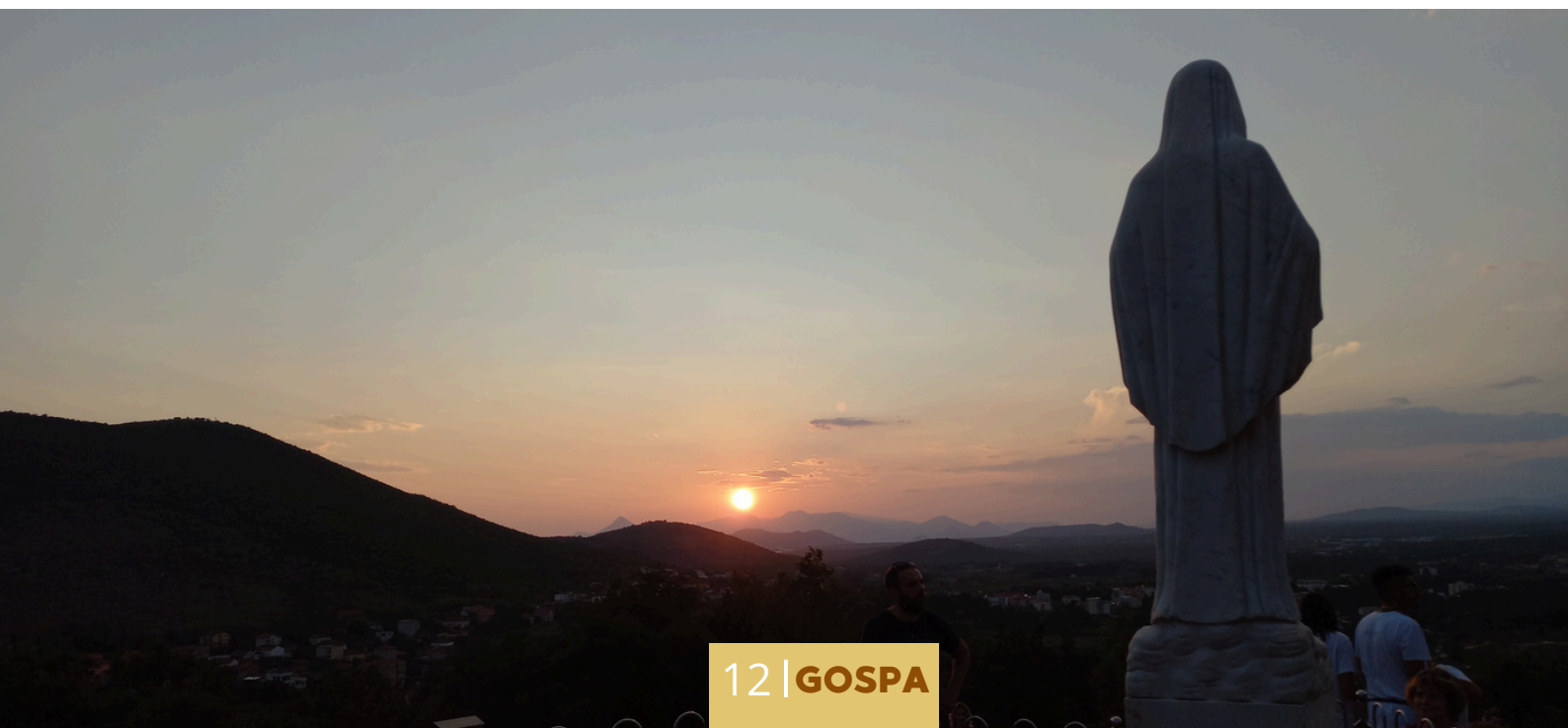
“ ***V mnoha zjeveních Panna Maria sama ukázala a doposud ukazuje, že růženec je po mši svaté nejpotřebnější modlitba pro dobro lidstva.*** ”

Svatý Pius V., který měl rovněž dominikánskou formaci, byl prvním „papežem růžence“. V roce 1569 popsal bohaté plody, které sv. Dominik touto modlitbou sklízel, a vybídl všechny křesťany, aby ji hojně používali. Lev XIII. byl se svými dvanácti encyklikami o růženci zajisté druhým „papežem růžence“. V jeho době si Panna Maria povolala jako apoštola růžence i muže jménem Bartolo Longo, původem právníka a okultistu, vyznavače spiritistických seancí, který se stal po svém obrácení zakladatelem baziliky Panny Marie Růžencové v Pompejích a mnoha dalších charitativních děl a velmi se zasloužil o obnovu lidských srdcí v této zbídačelé oblasti poblíž Neapole. V roce 2025 byl svatořečen papežem Lvem XIV.

Od roku 1478 do současnosti bychom napočítali více než dvě stě papežských dokumentů o růženci.

V mnoha zjeveních Panna Maria sama ukázala a doposud ukazuje, že růženec je po mši svaté nejpotřebnější modlitba pro dobro lidstva. Při zjevení v Lurdách v roce 1858 měla sama na ruce dlouhý růženec. Ve Fatimě v roce 1917 a nyní už více než 40 let v Medjugorji stále vybízí všechny poutníky k modlitbě růžence.

Zdroj textu:
AMORTH, Gabriele. Modlitba růžence. 2. vydání. Přeložil Jaroslav BROŽ. Cesty spirituality. Praha: Paulínky, 2025.
ISBN 9788074504891.

AKTUALITY Z MEDJUGORJE

18. 3. 2026

VÝROČNÍ ZJEVENÍ PANNY MARIE PRO VIZIONÁŘKU MIRJANU

Vizionářka Mirjana Dragičević-Soldo měla každodenní zjevení do 25. 12. 1982. Na posledním každodenním zjevení jí Panna Maria poté, co jí svěřila desáté tajemství, řekla, že se jí bude zjevovat jedenkrát ročně, a to 18. března. Tak tomu bylo během všech následujících let, i letos.

Zjevení začalo ve 13:22 a skončilo ve 13:26. Panna Maria dala následující poselství:

Drahé děti, nikdy nezapomeňte, jak veliká je Boží láska. Skrze tu lásku jsem i já s vámi. Nezapomeňte, jak veliké je Jeho milosrdenství. Skrze to milosrdenství vám já ukazuji cestu k pravému štěstí a dokonalému míru. To je cesta k mému Synu. Proto, děti moje, s úplnou důvěrou se odevzdejte mému Synu a nebojte se. Nebojte se budoucnosti, protože ta zcela náleží vůli mého Syna. Proto, děti moje, zřekněte se všeho toho, co vás vzdaluje od mého Syna: falešného štěstí, falešné naděje, falešného lesku. Věřte mému Synu. Vyprávějte mu o svých bolestech, trápeních, touhách a nadějích. Pocítíte Jeho lásku a Jeho požehnání. Děkuji vám!

5.-8. 3. 2026

3. ROČNÍK MEZINÁRODNÍ IT KONFERENCE OPĚT V MEDJUGORJE

Na začátku března se do Medjugorje sjeli odborníci z IT oblasti, aby se zabývali tématy víry, umělé inteligence a lidské důstojnosti a hledali tak cesty k jejich využití pro evangelizaci dnešním jazykem moderní doby.

16. 3. 2026

92. VÝROČÍ OD PRVNÍ MŠE NA KRIŽEVACI

Kříž na Križevaci byl postaven v roce 1934 na podnět tehdejšího medjugorského faráře, fra Bernardina Smoljana, při příležitosti 1900. výročí utrpení a smrti Ježíše Krista (33-1933). Do stavby se zapojila celá farnost a po jeho dokončení se slavila první Mše svatá.

4.-7. 2. 2026

31. MEZINÁRODNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO ORGANIZÁTORY POUTÍ A VEDOUcí CENTER MÍRU

Opět po roce se konala duchovní obnova pro ty, kteří v duchu Medjugorje vedou druhé a přivázejí Panně Marii do Medjugorje poutníky. Této obnovy se účastnilo na 200 lidí z 29 zemí světa. I naše Centrum Medjugorje vyslalo tři své zástupce. Duchovní obnovu vedl medjugorský farář, fra Zvonimir Pavičić a byla na téma "K prameni", což je téma, které se prolíná všemi duchovními obnovami tohoto roku.

ÚNOR / BŘEZEN 2026

STATISTIKA FARNOSTI

Podaných svatých přijímání:

50.000 / 125.000

Koncelebrujících kněží:

1.262 / 1.898

"DRAHÉ DĚTI!

**V TOMTO MILOSTIVÉM ČASE VÁS ZNOVU VOLÁM,
ABYSTE OBĚTOVALY VAŠE ŽIVOTY BOHU, ABY VÁS
ON VEDL KE VZKŘÍŠENÍ SKRZE VAŠE OSOBNÍ
OBRÁCENÍ.**

**DÍTKA, BŮH JE VÁM BLÍZKO A VAŠE MODLITBY
SLYŠÍ, ALE VY JSTE OSPALÍ A PROTO MĚ POSLAL
K VÁM, ABYCH VÁS PROBUDILA, A ABYSTE ZÁŘILY
SVATOSTÍ JAKO JARNÍ KVĚT.**

**DĚKUJI VÁM, ŽE JSTE ODPOVĚĎELY NA MÉ
VOLÁNÍ."**

- S CÍRKEVNÍM SCHVÁLENÍM -

*Poselství Panny Marie
z 25. 2. 2026*

"DRAHÉ DĚTI!

JED SOBECKOSTI A NENÁVISTI VLÁDNE
LIDSKÝMI SRDCI, A PROTO NEMÁTE MÍR.
VOLÁM VÁS, DÍTKA: BUĎTE LÁSKA A MOJE
VZTAŽENÉ RUCE VŠEM TĚM,
SE KTERÝMI SE SETKÁVÁTE. V POKOŘE SE
MODLETE ZA MÍR A PRACUJTE NA USMÍŘENÍ
MEZI LIDMI, ABY KAŽDÉMU ČLOVĚKU BYLO
DOBŘE NA ZEMI.

DĚKUJI VÁM,
ŽE JSTE ODPOVĚĎELY NA MÉ VOLÁNÍ."

- S CÍRKEVNÍM SCHVÁLENÍM -

Poselství Panny Marie z 25. 3. 2026

INFORMACE Z CENTRA MEDJUGORJE

i PROBĚHLA POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA NA SVATÉM HOSTÝNĚ

Ve dnech 27.-29.3.2026 jsme se setkali s více jak 40 přáteli Medjugorje na Svaté Hostýně, abychom tam pod ochranou Panny Marie prožili čas ztišení a modlitby jako postní přípravu na blížící se dny Svatého třídenní a Velikonoc. Tématem bylo "S Marií pod křížem". Slovem a svátostmi nás provázel medjugorský poutník, P. Mgr. Karel SKOČOVSKÝ, Ph.D. et Ph.D.

Při svých promluvách, kdy se zamýšlel nejen nad okamžiky Ježíšova utrpení a smrti, ale propojil to třeba také se svatbou v Káně Galilejské, zdůraznil, že když Ježíši opravdu uvěříme a odevzdáme mu své záležitosti, potečou pro nás "hektolitry vína"... Děkujeme všem za hluboké společenství.

www.centrum-medjugorje.cz

2026: TERMÍNY POUTNÍCH CEST DO MEDJUGORJE

Vydejte se s Centrem Medjugorje na poutní cestu do Medjugorje. Zastavit se, prožít čas v blízkosti Panny Marie, duchovně načerpat... Jít s Marií blíž k Ježíši...

NADCHÁZEJÍCÍ TERMÍNY POUTÍ, které doprovází Centrum Medjugorje:

1.-9. 5. 2026	16.-23. 8. 2026
24.-30. 5. 2026	30. 8. - 5. 9. 2026
7.-14. 6. 2026 s biskupem	12.-19. 9. 2026
21.-27. 6. 2026 45. výročí	4.-10. 10. 2026
30. 7. - 6. 8. 2026 Mladifest	28. 12. 2026 - 3. 1. 2027 Silvestr

OBVYKLÁ MÍSTA NÁSTUPU: Svitavy / Olomouc / Kroměříž / Brno / Břeclav
v některých termínech i další místa...

CENA poutí do Medjugorje: 4.500 Kč doprava + eura za ubytování a polopenzi
(od 134 do 162 eur v závislosti na délce konkrétní poutě)

Pouť na další místa: ITÁLIE 17. - 23. 10. 2026

PODROBNÉ INFORMACE A PŘIHLAŠOVÁNÍ NA WEBECH:

www.centrum-medjugorje.cz nebo www.zajednahlubinu.cz

2026
Poutě do
Medjugorje

24.-30.5.2026
7.-14.6.2026 s biskupem
21.-27.6.2026 45. výročí zjevení
30.7.-6.8.2026 Mladifest
16.-23.8.2026
30.8.-5.9.2026
12.-19.9.2026
4.-10.10.2026
28.12.2026-3.1.2027 Silvestr

DOPROVOD KNĚZE, RŮZNÁ NÁSTUPNÍ MÍSTA
CENA: 4.500 Kč + 134 až 162 EUR
OLE ZVOLĚNÉHO TERMÍNU

Více informací a přihlašování:
www.zajednahlubinu.cz

FRA DANKO PERUTINA: SLYŠ, ČLOVĚČE

HOMILIE K TEXTŮM MK 12, 28-33

Bratři a sestry, všichni potřebujeme v životě nějaký základní bod, o který se můžeme opřít. Hlavně v těžkých chvílích potřebujeme nějakou orientaci nebo

kompas. Většina z nás má v autech navigaci. Když chceme přejet z jednoho na druhé místo, hlavně ve velkých městech třeba do nějaké malé uličky, tak zapneme navigaci, napíšeme ulici a číslo a pomocí satelitu nás to přivede k našemu cíli.

Židé ve svém náboženském a duchovním životě měli jako základní body „příkázání“. Bylo to 613 příkázání, z toho bylo 365 zákazů, co se nesmí, a těch 248 ostatních byla příkázání, co je potřeba konat. A samozřejmě nebyly všechny stejně důležité. Některé byly míň a některé víc důležité. I mezi farizeji byly rozpory, které příkázání je největší, o které by se měli opírat.

Z evangelia víme, že když byl Ježíš před svým utrpením v Jeruzalémském chrámě, farizeové, herodovci a saduceové tam řeší vzkříšení mrtvých a rozmýšlejí o příkázáních. Jeden z nich, zákoník, přišel k Ježíšovi, aby se Ho zeptal, co je nejdůležitější pro jeho život, jak má jít dále, co má dělat. Biblisté, kteří vysvětlují svaté Písmo, říkají, že měl dobrý úmysl. Ne jako ostatní farizeové a zákoníci, kteří dávali Ježíšovi otázky, jen aby Ho chytily do pastí a odsoudili. Tento zákoník se ptal: „Pane, které příkázání je v zákoně nejdůležitější?“ A přitom na svou přímou otázku čekal přímou odpověď. Ježíš přímo neodpověděl, ale vzal si dva texty ze Starého zákona a řekl: „První je toto: Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán. Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly! To je první příkázání. Druhé pak je toto: Miluj bližního svého jako sebe samého! Většího příkázání nad tato dvě není.“

Slyš, Izraeli! Častokrát zanedbáváme tato první slova u prvního příkázání. Jako kdyby nám jen procházely přes uši, přes mysl a paměť „Slyš, Izraeli“. A častokrát je nejdůležitější právě poslouchat. My žijeme v čase a v civilizaci, kde je všechno uspěchané, neposloucháme jeden druhého. Rodiče něco říkají svým dětem, ale oni mají sluchátka v uších. Dědové a babičky zesílí doma televizní přijímače, protože neslyší, ale potom neslyší druhé lidi, co jim říkají atd. Můžeme najít mnohé jiné příklady, které přivádějí k ničení komunikace a potom to vede často i k hádkám. „Slyš, Izraeli“ - „slyš, člověče,“ co ti Bůh říká. Když mluví Bůh, tak nám to jde přímo do srdce. A čeká od nás, že odpovíme na Jeho volání. Naslouchání je základní část života. Máme uši jako dar. A sluch - to je velký dar.

Ale tak, jak je to se všemi dary, my si je neceníme. Nedej Bože, abychom tento dar ztratili. Potom bychom si teprve uvědomili, jaká je sluch drahocennost. Slyšet zpěv ptáčka, hlas otce nebo matky, hlas přítele atd. Ti, kteří dobře poznali Matku Terezu, říkali o její modlitbě, že z hodinové modlitby tři čtvrtiny modlitby poslouchala a jednu čtvrtinu, zhruba patnáct minut povídala. Z hodiny 45 minut naslouchala, jak Pán hovoří k jejímu srdci a potom ona mluvila k Pánovi. A i Bůh ve stvoření člověka, v naší anatomii nám chce říct: „Člověče, máš dvě uši a jen jedna ústa. Minimálně by bylo potřeba dvojnásobně naslouchat a o mnoho méně povídat. A taktéž je to v manželství. Nejdůležitější komponent manželství po modlitbě je naslouchání. To znamená, aby měl muž otevřené uši, otevřené naslouchání, aby slyšel svoji ženu, což se častokrát neděje.

Jeden muž říkal své ženě: „Vy ženy, každý den řeknete 14 tisíc slov a my muži jen sedm.“ A žena mu řekla: „Je to proto, neboť vám musíme všechno dvakrát zopakovat.“ Muž jí řekl: „Co jsi to povídala?“ Na tomto jednoduchém příkladu vidíme, že naslouchání je velmi důležité. Nejen člověka poslouchat, ale ho i slyšet. Ježíš dává dvě přikázání lásky, která jsou životně důležitá. A tato dvě přikázání jsou jako dvě křídla, díky kterým letíme skrze náš duchovní život. Anebo třeba dvě vesla. Když chybí láska k Bohu, tak nemůže být ani láska k člověku. Nebo když neumíme pomoci našemu sousedovi, nedokážeme mu říct „odpuť,“ nebo jakýmkoliv jiným vhodným způsobem říct pěkné slovo, my tím šlapeme po tom druhém přikázání a padáme do těžkého hříchu. Protože nikdo nemůže milovat Boha, ale přitom nenávidět svého bratra.

V 1. listě sv. Jana je uvedeno, když někdo řekne, že miluje Boha a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Protože když někdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat svého Boha, kterého nevidí. Bůh nás učinil účastníky svého Božského života, protože jsme stvořeni, abychom milovali a abychom byli milovaní. A tuto schopnost lásky se musíme učit celý svůj život. A největší projev lásky, který nám dal Bůh, je svatá eucharistie. To je největší dar, který Bůh mohl člověku dát. Blížkost. A to je i největší dar, který člověk může dát druhému člověku. Blížkost! Ne kytice květů, parfém, auto, ne takové věci, ale být blízko. A to se obzvlášť vnímá tehdy, když je člověk v těžké situaci. Ale jsou i takoví, kteří zneužívají těžkou situaci druhých lidí. Ti, kteří jsou mocní, bohatí a kteří nechtějí ztratit ani trošku ze svého a podělit se s těmi, kteří strádají. Povím vám jeden smutný příběh se špatným koncem. Příběh říká, jak jeden bohatý člověk se jednou po poledni vracel domů z práce. Překvapilo ho, když viděl dva muže, jak jedí trávu na poli vedle cesty. Zastavil své velké luxusní auto a vyšel ven, aby viděl, co se tu vlastně děje. „Hej, člověče, co je to s tebou? Proč jíš tu trávu?“ ptal se jednoho z nich. „Nemám práci a nemám co jiného jíst.“ „Pojď se mnou do mého domu.“ „Ale pane, já mám ženu a dvě děti.“ „Není problém, vezmi je s sebou.“ Obrátil se k tomu druhému muži a ptá se ho: „Proč bys i ty nepřišel?“ A ten druhý muž mu zahanbeně řekl: „Ale pane, já mám ženu a šest dětí.“ „Ale to je ještě lepší. Vezmi je s sebou všechny.“ A tak oba nasedli do toho velkého auta a jeli pro jejich rodiny. A jeden z těch ubohých v průběhu cesty řekl: „Pane, jsme velmi příjemně překvapeni vaší dobrotou. Nemůžeme ani vyjádřit, jak jsme vám vděční, že jste nás vzal s sebou.“ A ten boháč odpověděl: „To není žádný problém, víte, můj zahradník odešel před dvěma měsíci do důchodu a tráva v mé zahradě je už dva metry vysoká.“

Bratři a sestry, pro lidi, kteří mají mnoho peněz, pro ně často Bůh není potřebný, protože si myslí, že stačí sami sobě. Jejich jistota je v bance, na účtu nebo v nějakém jiném místě.

Ale jednoho dne, když se potkají s Pánem tváří v tvář, bude to jako s tím boháčem, který řekl: „Prosím Tě, Pane, pošli Lazara, aby jen vrch svého prstu namočil do vody, aby mi ochladil jazyk.“ Člověk nemá právo být enormně bohatý, nemá na to právo. Když je bohatý a má peníze, má se podělit s těmi, kteří nemají základní prostředky pro svůj život. A právě v tomto přikázání, abychom milovali člověka, který je při nás, uskutečňuje se i přikázání, které zní: Slyš, Izraeli, Miluj Hospodina, svého Boha, z celého svého srdce, z celé své mysli a celou svou silou.

A takto máme číst znamení času, protože první křesťanské společenství čekalo, že se to brzy uskuteční. A my až do dnešního času očekáváme, kdy bude druhý Ježíšův příchod. Ale my to nevíme. Jeden filosof měl na tuto situaci dobré přirovnání: Jeden herec pod reflektory stál na podiu, neviděl nikoho v publiku, sám byl osvětlený světlem a kolem viděl jen tmu. Neviděl nikoho z těch, kteří viděli jeho. Avšak to byla pro něho největší pomoc, aby se dokázal soustředit na svou práci, na své vystoupení. My se musíme stále dobře soustředit a být vždy připraveni na Jeho příchod, i když nevíme jestli přijde dnes večer, za týden, za rok, za deset... Vždy musíme být připraveni na Jeho příchod: žít ve stavu milosti, přijímat eucharistii a naslouchat Božímu slovu.

Panna Maria nejprve poslouchala Boží nabídku z nebe, kterou Bůh poslal skrze archanděla Gabriela. Pak odpověděla: „Ano, chci, já jsem pokorná služebnice Pána“.

K nám už tady v Medjugorje hovoří Panna Maria víc jak 40 roků. Přes Medjugorje přešlo padesát milionů poutníků, kteří měli otevřená srdce a otevřenou duši pro naslouchání Božímu slovu a pro slovo Panny Marie. A důkazem toho jsou plné zpovědnice okolo medjugorského kostela a tisíce duchovních povolání – kněží, řeholníků a řeholnic. Proto jsou zde otevřená srdce a mnoho těch, Bohem milovaných, kteří řekli ANO. Já chci sloužit Bohu až do konce, já chci být nový člověk. Bože pomoz mi!

V průběhu těch mnoha let nás Panna Maria nejvíc zvala k modlitbě a dávala poselství o rodině. Proč? Když se svět nachází v krizi, když se církve nachází v krizi, tak potom jsou napadané jako první dvě skutečnosti: rodina a modlitba. Rodina, kterou Bůh založil na začátku, když stvořil muže a ženu. A tak je to do dnešního dne. Rodina je pevná a mocná, když je spojená modlitbou, když je založená na pevných základech. Poznáme podobenství o tom, jak jeden muž budoval svůj dům na skále a druhý na písku. A když přišla bouře a vichřice, ten dům, který byl postavený na skále, zůstal, ale ten druhý spadl. Hovoří se zde o základech. Autor tohoto textu neříká nic o tom, kolik měl poschodí, kolik měl místností, kolik oken, jakou barvou měl namalovanou fasádu, ale hovoří se o základech, protože základy jsou nejdůležitější, na tom stojí všechno. A základy jsou to, co říká Ježíš v evangeliu: „Milovat budeš Pána svého Boha a milovat svého bližního, kterého ti Bůh pošle do cesty“.

Drazí bratři a sestry, když přemýšlíme o základech naší víry, poprosme Pána, aby znovu do nás, do našeho srdce – ne do druhých, ale do našeho srdce - vtlačil tu touhu po svatosti a řekněme: Pane já chci růst na cestě ke svatosti, chci kráčet tou cestou. Ved' mě. Tu jsem a chci být tvůj.

FRA SLAVKO BARBARIĆ:

KŘÍŽ A UTRPENÍ

Na pozvání pana kardinála Františka Tomáška zavítal do naší země ve dnech 24. až 31. října 1988 Dr. Slavko Barbarić, který tehdy působil v Medjugorje. Následující promluva je výňatek z jeho promluvy v průběhu této jeho misijní cesty, kdy na patnácti místech v Čechách a na Moravě hovořil o mariánských zjeveních v Medjugorje.

Je velmi důležité, že nám Matka Boží připomněla, že utrpení se může za někoho obětovat. Vicka vzala dobrovolně na sebe v roce 1985 velké bolesti hlavy. Panna Maria se jí ptala, jestli to chce přijmout. A ona to přijala. Ale neřekla nám pro koho a proč. Musíme si také uvědomit, že kříž a utrpení nejsou tak těžké, jestliže víme, proč jsou a jestliže víme, že jsou někomu prospěšné. Stejně i Kristův kříž. On nesl svůj kříž a své utrpení pro naši spásu.

Již třetí den zjevení vizionáři viděli Pannu Marii s velkým křížem. Ona stála u toho kříže, plakala a řekla: „Ať se lidé smíří mezi sebou a s Bohem!“ Od té doby víme, že hlavním poselstvím je mír. A také víme, že tento mír může dojít jen prostřednictvím kříže. Panna Maria nestála náhodou vedle kříže a volala nás k míru. Když se začne nosit kříž tak, jak ho nosil Kristus, když se začneme chovat k těm, kteří nám činí zlo, tak jak se Ježíš choval, může přijít mír. A vizionáři nám říkají, že na konci každého zjevení vidí tři symboly: kříž, srdce a slunce. Kříž jako symbol utrpení, srdce jako symbol lásky a slunce jako vzkříšení a znamení nového života.

Panna Maria nemá strach nás pozvat pod kříž, protože Ona ví, co v Její životě kříž znamenal. Ona ví, že v nejtěžších chvílích utrpení se stala naší Matkou. Kdyby utekla od kříže, naší Matkou by se nestala. Ví, že je to pro nás dobré a užitečné, pokud přijmeme kříž. A právě pod křížem nás chce vychovávat pro mír. Můžeme vlastně říci, že každý člověk je pro nás křížem. Nejen, že máme každý z nás kříž, ale každý z nás je křížem. Panna Maria si v Medjugorji přeje, abychom dovedli objevit svůj kříž.

Umělec, který udělal Křížovou cestu na Križevaci, vytvořil 15 zastavení. To 15. zastavení je vzkříšení. Obvykle bývá 14 a poslední zastavení připomíná uložení Pána Ježíše do hrobu. Ale zde je 15. A ještě něco zajímavého: na každém zastavení je přítomna Panna Maria. On říkal, že cítí, že Panna Maria je tady všude přítomná. A nejlepší detail na těchto zastaveních je na čtvrtém zastavení: Panna Maria se potkává s Ježíšem, hladí ho rukou po obličeji a Ježíš klade svou ruku na její rameno. On žádá od ní pomoc, ale také jí těší.

Umělec to vysvětlil tímto způsobem: Věnoval jsem toto zastavení všem matkám a všem poutníkům, aby každý pocítil, jak ho Matka potkává a miluje a aby každý poutník mohl položit ruku na svou Matku. A já dodávám: Panna Maria potkala Ježíše, ale nezdvihla kříž z jeho ramene. On pokračoval dál a nesl kříž. Ale přesto byla jeho cesta dál jiná, protože potkal Matku. A to je nejhlubší smysl medjugorských zjevení. Ne, aby tam někdo přišel a hned se uzdravil ze svých nemocí a aby se zbavil veškerých problémů. Kdo si to myslí, mýlí se. To si mysleli Židé, když čekali od Mesiáše, že je osvobodí politicky. Proto ho také ukřižovali, protože chtěl mír. A tyto události v Medjugorji nám chtějí pomoci. Panna Maria nás chce naučit, abychom nosili své kříže a dávali je Pánu Ježíši za záchranu lidstva.

Zdroj textu: kniha Ve škole Mariině. Vydal: MCM Olomouc, 1991.

CENTRUM MEDJUGORJE: S MARIÍ K JEŽÍŠI...

VYDÁVÁ:

CENTRUM MEDJUGORJE, Z.S.:

První Centrum Medjugorje v naší zemi! Založeno v srpnu 2022.

Přinášíme **kvalitní a hodnověrné informace z Medjugorje**. Tyto informace čerpáme přímo z originálního zdroje v chorvatštině, nepoužíváme k tomu podklady již přeložené do jiných jazyků, čímž eliminujeme možnost zkreslení.

IČO: 17544866

Tel.: +420 723 230 310

E-mail: gospa@centrum-medjugorje.cz

Web: www.centrum-medjugorje.cz

Číslo účtu: 317544866/2010 (Fio banka)

Děkujeme za vaši finanční podporu!

Pomáháte nám šířit mariánskou úctu v naší zemi!

QR vizitka

QR platba

Použité fotografie v časopise: archiv Centra Medjugorje, či veřejné databáze, pokud není u fotografie uvedeno jinak.